

לימוד מדוינים - קמעא קמעא בעבודת המידות

חודש ארגון תשפ"ב

אנה לך מצינה??

"אל תאמר שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהן מעשה, כגון זנות וגזל וגניבה. אלא כשם שצריך אדם לשוב מאלו, כך הוא צריך לחפש בדעות (=מידות) רעות שיש לו, ולשוב מן הכעס ומן האיבה ומן הקנאה ומן ההיתול ומרדיפת הממון והכבוד ומרדיפת המאכלות וכיוצא בהן - מן הכל צריך לחזור בתשובה. ואלו העונות קשים מאותן שיש בהן מעשה, שבזמן שאדם נשקע באלו קשה הוא לפרוש מהם. וכן הוא אומר 'יעזוב רשע' וגו'"

(רמב"ם, הלכות תשובה ז, ג.)

אך לך מצינה??

1

"וְכִאֲשֶׁר תִּבְצֹל מִן הַפֶּעַס, תִּעְלֶה עַל לִבְךָ מִדַּת הָעֲבֹה, שֶׁהִיא מִדָּה טוֹבָה מְכֹל מִדּוֹת טוֹבוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: 'עֵקֶב עֲבֹה, יִרְאֶת ה'". וּבְעֵבוֹר הָעֲבֹה, תִּעְלֶה עַל לִבְךָ מִדַּת הִירְאָה, כִּי תִתֵּן אֶל לִבְךָ תַּמִּיד: מֵאִין בָּאת, וְלֹאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ... וְכִאֲשֶׁר תִּתְנַהֵג בְּמִדַּת הָעֲבֹה לְהִתְבּוֹשֵׁשׁ מְכֹל אָדָם, וְלְהִתְפַּחַד מִפְּנֵי וּמִן הַחֲטָא - אִז תִּשְׁפָּרָה עֲלֶיךָ רוּחַ הַשְּׂכִינָה, וְזִיו כְּבוֹדָהּ, וְחַי עוֹלָם הַבָּא. עַל כֵּן אֶפְרָשׁ לְךָ אֵיךְ תִּתְנַהֵג בְּמִדַּת הָעֲבֹה, לְלַכֵּת בָּהּ תַּמִּיד: כֹּל דְּבִרְיךָ יִהְיֶה בְּנִחַת, וְרִאשׁוֹן כְּפוּף; וְעֵינֶיךָ יִבִּיטוּ לְמַטָּה לָאָרֶץ, וְלִבְךָ לְמַעְלָה; וְאֵל תִּבִּיט בְּפָנֵי אָדָם בְּדַבְּרֶךָ עִמוֹ... תִּקְרָא הָאֲגָרָת הַזֹּאת פְּעַם אַחַת בְּשָׁבוֹעַ וְלֹא תִפְחֹת, לְקִימָה וְלִלְכֵת בָּהּ תַּמִּיד אַחַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ"

(איגרת הרמב"ם)

2

"בנוברדוק אירגנו את הישיבה כך, שכל עשרה בחורים היו מהווים קבוצה עצמאית, שנקראה 'ועד'... בוועד היו עוסקים בעבודה על מידות. אם, למשל, עבדו על מידת הסבלנות, שבן אדם חייב להתרגל להיות סבלן, אז כל אחד היה צריך לרשום עשרה מקרים באותו היום שאילו היה עומד על מידת הסבלנות, באופן טבעי היה עושה אחרת, אבל היות שזכר שהוא עובד על מידת הסבלנות, השתדל להתגבר ועשה כך. אחר כך הייתה כל הקבוצה מתכנסת עם המדריך, אחד היה מספר את העובדה והחברים היו מנתחים אם מה שהוא עשה היה באמת התגברות על היצר או להפך"

(יחיאל אליאש, מעשה הבא בחזון, עמ' 31).

עליו מצינה נכסא??

"...ראינו את הקבוצה כמקום שבני אדם עוסקים בו רק ברוחניות ומשתחררים מכל העול הגשמי, לפי אמרת החפץ חיים זצ"ל, שהיה אומר: לעולם ידאג אדם לגשמיות של הזולת ועל ידי כך ירים את הרוחניות שלו. רעיון זה של עזרה הדדית הוא יסוד של כל קבוצה ואצלנו היווה מקור השראה לארגון תנועת בני עקיבא."

"...ידענו שהשפעת הקבוצה תקבע את דרך חיי הסניפים. חברי הקבוצה השתדלו לעלות בשמירת מצוות ובמוסריות. כל אחד השתדל להשפיע על עצמו ולעלות בדרגתו וממילא זה השפיע גם על אחרים."

(מעשה הבא בחזון)